

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์เป็นวิธีการชำระเงินในการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการทำงานเช่นเดียวกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตที่เป็นกระดาษ กล่าวคือ เมื่อผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าตกลงซื้อขายสินค้ากันเรียบร้อยแล้ว ผู้ซื้อสินค้าจะต้องขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตกับธนาคารผู้ออกเครดิต เพื่อให้ธนาคารส่งเลตเตอร์ออฟเครดิตนั้นให้แก่ผู้ขาย ส่วนผู้ขายก็มีหน้าที่ต้องรวบรวมเอกสารตามที่กำหนดไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิตมายื่นให้แก่ธนาคารเพื่อขอรับชำระเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต เพียงแต่สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์จะใช้เทคโนโลยีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นสำแดงเอกสาร กล่าวคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้เปิดเครดิต ผู้รับประโยชน์ ธนาคารผู้ดำเนินการตามเครดิต หรือผู้ที่มีหน้าที่ในการออกเอกสารต่างๆ จะใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์แทนเอกสารที่เป็นกระดาษ และใช้วิธีการอิเล็กทรอนิกส์ในการรับส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว

การส่งและรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นี้ ธนาคารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารตามสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ เช่น บริษัทประกันภัยทางทะเล การทำเรือ บริษัทที่ให้บริการในการเดินเรือ กรมศุลกากร เป็นต้น จะต้องใช้ระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ในการส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (EDI) ซึ่งหน่วยงานต่างๆ เหล่านี้อาจใช้ระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของตนเอง หรือใช้ระบบเครือข่ายที่ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีผู้ให้บริการหลายเครือข่าย เช่น Bolero, @Global Trade หรือ Trade Card เป็นต้น โดยที่ผู้ให้บริการแต่ละรายก็มีรายละเอียดในการให้บริการที่แตกต่างกันไป ทั้งเงื่อนไขการให้บริการ รูปแบบการให้บริการ หรือค่าบริการ ซึ่งหน่วยงานใดจะใช้บริการของเครือข่ายใดก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความพอใจของแต่ละหน่วยงาน

แม้ว่าโดยหลักแล้วสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์จะมีรูปแบบการใช้งานเหมือนกับเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดา แต่อย่างไรก็ดี เลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นี้ก็มีรายละเอียดบางประการที่แตกต่างจากเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดา ดังนี้

1. หน้าที่ในการยื่นสำแดงเอกสารต่อธนาคาร โดยเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดานั้น ผู้รับประโยชน์จะเป็นผู้รวบรวมเอกสารต่างๆ นำมายื่นแก่ธนาคาร แต่เลตเตอร์ออฟเครดิต

อิเล็กทรอนิกส์ผู้ที่ออกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้รับประโยชน์มีหน้าที่ต้องส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวให้แก่ธนาคารโดยตรง แบบของเอกสาร สถานที่ในการยื่นสำแดงเอกสาร และวันที่ออกเอกสาร

2. แบบของเอกสาร กล่าวคือ ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์คู่สัญญาต้องกำหนดแบบในการยื่นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ไว้ให้ชัดเจน แต่ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดา นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดแบบในการยื่นเอกสารแต่อย่างใด

3. สถานที่ในการยื่นสำแดงเอกสาร ซึ่งในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ต้องระบุสถานที่ในการยื่นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เป็น E-mail Address ส่วนในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดา สถานที่ในการยื่นเอกสารได้แก่ธนาคารสาขาที่จะไปขึ้นเงินตามเลตเตอร์ออฟเครดิต

4. วันที่ออกเอกสาร ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดา เอกสารต่างๆ ที่จะนำมายื่นแก่ธนาคารนั้นจะต้องลงวันที่ไม่หลังจากวันที่นำส่งเอกสารให้แก่ธนาคาร ส่วนในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นั้น ให้ถือเอาวันที่ส่งเอกสารออกไปเป็นวันออกเอกสาร

5. ผู้มีอำนาจรับรอง โดยในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้ต้องมีผู้รับรองความถูกต้องของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งมาด้วย สำหรับในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตธรรมดาไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวแต่อย่างใด

การใช้สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นี้เป็นการช่วยให้คู่สัญญาในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยมากกว่าการใช้สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตแบบธรรมดา เนื่องจาก การส่งเอกสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น เอกสารก็ไปถึงผู้รับปลายทางแล้ว และโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดจากการส่งเอกสารก็เป็นไปได้น้อยกว่าการส่งเอกสารโดยวิธีธรรมดา มาก ดังนั้น จึงเป็นการลดปัญหาเรื่องเอกสารสูญหายหรือเสียหายในระหว่างทางได้

นอกจากนี้ การใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์แทนเอกสารที่เป็นกระดาษยังเป็นการลดปริมาณการใช้กระดาษ ซึ่งช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและเป็นการลดภาวะโลกร้อนได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในปัจจุบันนี้ทั้งในประเทศไทยเองและประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างก็มีกฎหมายที่ใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์อันเดียวกัน นั่นก็คือ UCP 600 และ eUCP ซึ่งทั้ง UCP 600 และ eUCP นี้ ต่างก็มีใช้กฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือกฎหมายระหว่าง

ประเทศ แต่เป็นเพียงกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศที่สภาหอการค้านานาชาติ (International Chamber of Commerce) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิต และสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะเท่านั้น โดยมุ่งหวังที่จะให้หลักเกณฑ์ของสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งประเทศต่างๆ ได้นำ UCP 600 และ eUCP ไปใช้กับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตโดยกำหนดไว้ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตว่าให้ใช้หลักเกณฑ์ใน UCP 600 หรือ eUCP บังคับแก่สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตของตน ดังนั้นหลักเกณฑ์ต่างๆ ใน UCP 600 และ eUCP จึงมีผลใช้บังคับในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมี UCP 600 และ eUCP ที่ใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะ แต่หลักเกณฑ์ใน UCP 600 และ eUCP ก็ยังไม่ครอบคลุมและไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ได้ทั้งหมด และนอกจากนี้ในประเทศไทยเองก็ยังไม่มียกเว้นของกฎหมายที่จะมาใช้บังคับกับเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะ จึงทำให้เกิดช่องว่างขึ้นในกรณีที่ไม่มียกเว้นกฎหมายใดมาปรับใช้กับเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์

จริงอยู่ที่ว่าสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตเป็นเอกสารสัญญาชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาอุดช่องว่างของกฎหมายได้ แต่เนื่องจากโดยหลักการของเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นั้นแตกต่างจากสัญญาโดยทั่วไป การเอาบทบัญญัติเรื่องสัญญามาใช้กับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์จึงทำให้ผลในทางกฎหมายไทยผิดแผกแตกต่างไปจากมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติที่ยึดถือกันอยู่ในวงการค้าพาณิชย์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้เขียนจึงได้เสนอให้เห็นถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งจะสังเกตได้ว่า ปัญหาที่เกิดจากการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ส่วนมากเกิดจากข้อกำหนดใน UCP 600 และ eUCP เนื่องจากใช้ UCP 600 และ eUCP บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์เช่นเดียวกัน ซึ่งปัญหาที่อาจเกิดจากการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์มีหลายประการ ดังนี้

1. ระยะเวลาที่ผู้ส่งเอกสารแจ้งการตอบกลับการปฏิเสธเอกสารของธนาคาร

เนื่องจากใน eUCP กำหนดไว้ว่าเมื่อธนาคารตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แล้วพบว่าเอกสารไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ ธนาคารก็จะแจ้งการปฏิเสธเอกสารไปยังผู้รับประโยชน์ และผู้รับประโยชน์ต้องตอบกลับการแจ้งการปฏิเสธเอกสารดังกล่าวของธนาคารภายในระยะเวลา 30 วัน นับจากวันที่ธนาคารได้ส่งใบแจ้งการปฏิเสธเอกสาร ซึ่งปัญหาที่นำมาพิจารณาคือ ระยะเวลา 30 วันที่กำหนดไว้ดังกล่าวนี้ สามารถขอขยายระยะเวลาได้หรือไม่ เนื่องจาก eUCP มิได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาจากเจตนารมณ์ของข้อกำหนดใน eUCP แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าหากผู้รับประโยชน์สามารถพิสูจน์ได้ว่าการขอขยายระยะเวลาดังกล่าวมิได้เป็นการประวิงเวลาในการยื่นสำแดงเอกสาร ผู้รับประโยชน์ก็สามารถขอขยายระยะเวลาการแจ้งการปฏิเสธเอกสารของธนาคารออกไปได้

2. ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของธนาคาร

ด้วยเหตุที่ eUCP และ UCP 600 กำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบของธนาคารไว้หลายประการ เช่น กำหนดให้ธนาคารไม่ต้องรับผิดชอบในการจัดการกับเอกสารต่างๆ ของผู้รับประโยชน์ และไม่ต้องรับผิดชอบแท้จริงของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งข้อยกเว้นความรับผิดชอบเหล่านี้ อาจทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่สัญญาได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่าข้อกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบต่างๆ เหล่านี้มีผลใช้บังคับได้เพียงใด

สำหรับในประเด็นนี้ ผู้เขียนเห็นว่า ข้อกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบของธนาคารเหล่านี้ ทำให้ธนาคารได้เปรียบคู่สัญญามากเกินไป จึงเป็นข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 ดังนั้น จึงมีผลบังคับใช้ได้เท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

3. ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

แม้ว่าการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการส่งเอกสารนั้นจะสะดวก รวดเร็ว และมีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดได้น้อยมาก เมื่อเทียบกับการส่งเอกสารโดยวิธีการธรรมดา แต่

อย่างไรก็ตาม โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดจากการส่งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ยังอาจเกิดขึ้นได้ ไม่
ว่าจะเกิดจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำงานผิดพลาด หรือเครื่องคอมพิวเตอร์มีไวรัส เป็นต้น ซึ่ง
ข้อกำหนดใน UCP 600 และ eUCP ก็ได้กำหนดถึงเรื่องนี้เอาไว้

ในกรณีนี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 วางหลักว่า ให้
ผู้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นถูกต้อง ดังนั้น ผู้ส่งเห็นว่าข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับได้รับนั้นไม่ถูกต้อง ผู้ส่งก็มีหน้าที่ต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้รับข้อมูลรู้หรือควรจะได้
รู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการส่ง

4. การขยายระยะเวลายื่นเอกสารของผู้รับประโยชน์

เมื่อผู้รับประโยชน์ส่งมอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ธนาคารแล้ว ธนาคาร
ตรวจสอบพบว่าเอกสารดังกล่าวมีความไม่สมบูรณ์อยู่ธนาคารก็จะแจ้งให้แก่ผู้รับประโยชน์ทราบ
เพื่อให้ผู้รับประโยชน์ส่งเอกสารดังกล่าวเข้ามาใหม่ ซึ่งหากผู้รับประโยชน์ไม่ยื่นเอกสารใดๆ เข้ามา
ใหม่ภายใน 30 วัน eUCP กำหนดให้ถือว่าไม่เคยมีการยื่นเอกสารใดๆ เข้ามาเลย ผลคือ ผู้รับ
ประโยชน์ไม่สามารถขอรับชำระราคาตามเลตเตอร์ออฟเครดิตได้

ปัญหาที่นำมาพิจารณา คือ ระยะเวลาในการยื่นเอกสารเข้ามาใหม่นี้ต้องตีความโดย
เคร่งครัดเพียงใด เนื่องจาก ผลของการไม่สามารถยื่นเอกสารได้ทันกำหนดระยะเวลา 30 วัน จะทำ
ให้ผู้รับประโยชน์ไม่ได้รับชำระราคาตามเลตเตอร์ออฟเครดิต

สำหรับประเด็นนี้ ผู้เขียนเห็นว่า ควรจะพิจารณาประกอบกับมาตรา e5 (e) ซึ่งวาง
หลักว่า หากธนาคารที่ได้รับการยื่นสำแดงเอกสารเปิดทำการ แต่การรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ไม่
สามารถรับได้ในวันที่เลตเตอร์ออฟเครดิตหมดอายุลงนั้น และ/หรือ ณ วันสุดท้ายของระยะเวลาที่
กำหนดให้ยื่นเอกสารหลังส่งของ แล้วแต่กรณี ก็ให้ธนาคารถือว่าวันนั้นเป็นวันปิดทำการของ
ธนาคาร ผลคือ หากเกิดเหตุสุดวิสัยเป็นเหตุให้ผู้รับประโยชน์ไม่สามารถส่งเอกสารเข้ามาใหม่ได้
ทันกำหนดเวลา 30 วัน อันเนื่องมาจากระบบคอมพิวเตอร์ขัดข้อง หรือด้วยเหตุอื่นใด ผู้รับ
ประโยชน์สามารถขอขยายระยะเวลาในการยื่นเอกสารออกไปได้ จนถึงวันที่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้
รับเอกสารนั้นจะกลับมาใช้งานได้

5. ความรับผิดชอบของธนาคารในกรณีที่ตรวจสอบเอกสารล่าช้า

เมื่อธนาคารได้รับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ธนาคารก็มีหน้าที่ในการตรวจสอบเอกสารว่าครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตหรือไม่ หากพบว่าเอกสารดังกล่าวไม่ครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในเลตเตอร์ออฟเครดิต ธนาคารก็มีหน้าที่ต้องแจ้งการปฏิเสธเอกสารไปยังผู้รับประโยชน์ภายในเวลาอันสมควร เพื่อให้ผู้รับประโยชน์ยื่นเอกสารเข้ามาใหม่ ซึ่งใน UCP 600 กำหนดให้ธนาคารใช้เวลาในการตรวจสอบเอกสารภายใน 5 วันทำการของธนาคาร

เนื่องจาก UCP 600 และ eUCP มิได้กำหนดบทลงโทษเอาไว้ในกรณีที่ธนาคารใช้เวลาในการตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกิน 5 วันทำการของธนาคาร หรือหากธนาคารไม่แจ้งการปฏิเสธเอกสาร หรือแจ้งการปฏิเสธเอกสารล่าช้าเอาไว้ ดังนั้น จึงเกิดปัญหาว่า หากเกิดกรณีดังกล่าวขึ้น ธนาคารต้องรับผิดชอบหรือไม่ เพียงใด

ในเรื่องนี้ เมื่อพิจารณาจากเจตนารมณ์ของ UCP 600 ที่ไม่ต้องการให้ธนาคารตรวจสอบเอกสารชักช้า โดยการกำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารของธนาคารไว้ ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่าหากธนาคารตรวจสอบเอกสารชักช้า หรือไม่แจ้งการปฏิเสธเอกสาร ธนาคารจึงต้องรับผิดชอบต่อผู้รับประโยชน์

6. การใช้ความระมัดระวังในการตรวจเอกสารของธนาคาร

ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตธนาคารมีหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบเอกสาร ดังนั้น ธนาคารจึงต้องตรวจสอบเอกสารด้วยความระมัดระวัง ซึ่งใน eUCP และ UCP 600 เองก็ไม่ได้กล่าวถึงระดับความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารของธนาคารเอาไว้ว่าธนาคารจะต้องใช้ความระมัดระวังในระดับใดในการตรวจสอบเอกสารที่ผู้รับประโยชน์นำมายื่นแก่ธนาคาร

ผู้เขียนเห็นว่า เนื่องจาก ธนาคารเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ธนาคารจึงเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในการตรวจสอบเอกสารยิ่งกว่าบุคคลธรรมดา ดังนั้นธนาคารผู้ดำเนินการตามเลตเตอร์ออฟเครดิตจึงต้องใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารอย่างผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งหากธนาคารมิได้ใช้ความระมัดระวังในระดับผู้ประกอบวิชาชีพในการตรวจสอบเอกสารจนเป็นเหตุให้ผู้รับประโยชน์ได้รับความเสียหาย ธนาคารก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่ผู้รับประโยชน์

7. กรณีที่ข้อตกลงในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างจากหลักเกณฑ์ใน eUCP

เนื่องจาก eUCP ไม่ใช่กฎหมาย สภาพบังคับของ eUCP เกิดจากเจตนาของคู่สัญญาที่ประสงค์จะให้ eUCP มีผลใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ของตน ซึ่งข้อกำหนดต่างๆ ใน eUCP ถือว่าเป็นข้อสัญญาข้อหนึ่งของสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์

สิ่งที่ผู้เขียนพิจารณา คือ หากข้อตกลงในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ที่คู่สัญญากำหนดไว้ แตกต่างจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน eUCP จะใช้อะไรบังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ผู้เขียนเห็นว่าในกรณีเช่นนี้ น่าจะใช้ข้อตกลงของคู่สัญญาบังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ แม้ว่าข้อตกลงดังกล่าวจะขัดกับหลักเกณฑ์ใน eUCP ก็ตาม เนื่องจากสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นำหลักเกณฑ์ใน eUCP มาใช้ในฐานะที่เป็นข้อสัญญามาตรฐาน ดังนั้น eUCP จึงเป็นข้อสัญญาทั่วไป ส่วนเจตนารมณ์ของคู่สัญญาที่แตกต่างจากหลักเกณฑ์ใน eUCP นั้น เป็นข้อตกลงเฉพาะ ดังนั้น จึงต้องใช้ข้อตกลงตามเจตนารมณ์ของคู่สัญญาบังคับแก่สัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ ทำนองเดียวกับหลักเฉพาะยกเว้นหลักทั่วไป

8. สถานที่ในการส่งเอกสาร

ในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้คู่สัญญาต้องระบุสถานที่ในการยื่นสำแดงเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งก็คือที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail Address) นั้นเอง ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าน่าจะระบุสถานที่ในการยื่นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เป็นสถานที่ทางกายภาพมากกว่า เนื่องจากที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถระบุถึงความเป็นตัวตนที่แท้จริงของผู้ส่งและผู้รับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งหากมีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ คู่สัญญาอีกฝ่ายอาจจะไม่สามารถส่งเอกสารการฟ้องร้องไปยังถิ่นที่อยู่ของคู่สัญญาได้

จากปัญหาที่อาจเกิดจากการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ข้างต้น ผู้เขียนได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ 2 แนวทาง กล่าวคือ ให้คู่สัญญาในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ตกลงกันไว้อย่างชัดแจ้งในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ของตน เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงประเด็นความไม่ชัดเจนต่างๆ ใน UCP 600 และ eUCP และอีกแนวทางหนึ่งคือ ให้มีการออกกฎหมายเพื่อมาใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิต และสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะ เพื่อให้คู่สัญญาได้รู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน

โดยในการร่างกฎหมายที่จะมาใช้บังคับกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะนี้ ผู้เขียนมิได้หมายความว่า จะต้องกำหนดรายละเอียดทุกเรื่องเกี่ยวกับสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในกฎหมายฉบับดังกล่าว เนื่องจากสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์เป็นเอกเทศสัญญาชนิดหนึ่ง ดังนั้นในบางเรื่องจึงสามารถนำเรื่องหลักทั่วไปเกี่ยวกับสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่องนิติกรรมสัญญาบังคับแก่กรณีได้ เช่น เรื่องการเกิดของสัญญา คำเสนอ คำสนอง การผิดสัญญา เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การที่จะนำเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในประเทศไทยไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากกระบวนการใช้เลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์นั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารในสัญญาเลตเตอร์ออฟเครดิต ทั้ง ท่าเรือ ผู้รับขนของทางทะเล ผู้รับประกันภัย ธนาคารผู้ดำเนินการตามเครดิต ซึ่งต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและพร้อมที่จะรองรับการใช้งานของเลตเตอร์ออฟเครดิตอิเล็กทรอนิกส์

แม้ว่าในปัจจุบันนี้ประเทศไทยจะมีการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ หรือในการส่งเอกสารต่างๆ อยู่บ้างแต่ก็เป็นการใช้ในวงแคบๆ เท่านั้น ซึ่งในเรื่องนี้คงต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนาให้ระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างกว้างขวางต่อไป